

گاز در بدل خون

جنگ با تروریسم و نبرد برای تصاحب منابع انرژی دوروی یک سکه می باشند

با طرح سیاست های جدید استعمار نو، کشورهای دارنده نفت زیر سلطه دولت های استعماری رفته و عواید نفت این کشورها به عوض آنکه در خدمت باشندگان این ممالک قرار گیرد، در جیب استعمارگران و وابستگان آنها ریختانده می شود.

امریکا در «۱۵» سال گذشته «۱۱۵» بار بالای کشورهای نفت خیز حمله کرده، و مسؤولیت تأمین مجدد صلح و مصارفات جنگ را بر دوش کشور های غربی گذاشته است. تجاوز امریکا بر کشور های نفت خیز شرق میانه در اول با اعزام مشاورین نظامی آغاز و با صدور اسلحه و ایجاد پایگاه های نظامی تعقیب گردیده است. «یک نظر سطحی در نقشه جهان نشان می دهد که در آن مناطقی که منابع مواد خام و راه های انتقالی آن قرار دارند، در همان مناطق تجارت مواد مخدر شگوفان بوده و جنگ های داخلی زبانه می کشند و دولت امریکا، در چنین مناطق حضور عینی دارد.»

در نتیجه مردمان این کشور ها در آتش جنگی که جنگ افروزان به خاطر منافع خود افروخته اند، می سوزند، منجمله عراق و افغانستان که در رابطه با ستراتیژی و اهداف جیوپولیتیک ایالات متحده امریکا، اولی به حیث منابع انرژی و دومی به حیث گذرگاه آن، مخصوصاً در پروژه پایپ لاین افغانستان، اهمیت خاص پیدا کرده اند. این کشور ها صحنه مخالفت رقبایی مانند امریکا و روسیه گردیده اند. این امر باعث آن شده که زور آزمائی درین زمینه هر چه بیشتر تحریک گردد و جنگ ادامه پیدا کند.

قرار داد احداث پروژه انتقال گاز از ترکمنستان، از طریق خاک افغانستان به کشورهای هندوستان و پاکستان، توسط رییس جمهور دولت اسلامی افغانستان (حامد کرزی) و دولت ترکمنستان به امضاء رسید. نظر به گذارشات اخیر منابع خبری مبنی براینکه: دراین اواخر کرزی به ترکمنستان غرض اخذ قرار داد و انتقال گاز ترکمنستان از طریق خاک افغانستان به کشورهای هندوستان و پاکستان مسافرت نمود. (گرچه قبلاً همه مسایل فیصله شده بود قرارداد ها به توافقات نهایی رسیده بود.) که میتوان از قرارداد های ذیل یادآور شد:

۱) در «۲۱ اکتوبر ۱۹۹۵» در اثر فشار و تلاش امریکا، بلاخره قرارداد اعمار پایپ لاین گاز از دولت آباد ترکمنستان تا ملتان پاکستان از طریق افغانستان بین شرکت «یونیکال» امریکایی و «دلتا آیل» عربستان سعودی با نیازوف رییس جمهور ترکمنستان به امضاء رسید.

۲) در ماه می «۱۹۹۷» ترکمنستان، پاکستان و کمپنی «یونیکال» قراردادی را در عشق آباد امضاء کردند، که بر مبنای آن «یونیکال» مکلف گردید، مصارف پروژه پایپ لاین را بررسی کرده و تا

دسامبر «۱۹۹۷» صورت مصارف پروژه را آماده نموده و کار اعمار پایپ لاین را در آغاز سال «۱۹۹۸» شروع نمایند.

۳) در نوامبر «۱۹۹۷» قرارداد پروژه پایپ لاین «سنت گاز» در شهر عشق آباد ترکمنستان با «یونیکال» امضاء شد. در همین ماه سال «۱۹۹۷» شرکت «یونیکال» یک هیات طالبان را به امریکا دعوت کرده، بدین ترتیب مناسبات طالبان با امریکا استحکام یافت.

۴) در سال «۱۹۹۷» زلمی خلیل‌زاد در مذاکرات بین «طالبان» و شرکت «یونیکال» اشتراک کرد، تا موافقتنامه را که در سال «۱۹۹۵» بین «طالبان» و شرکت نفتی «یونیکال» امضاء شده بود، به مرحله اجراء در آورد (به همین دلیل بود که فقط ۹ روز بعد از آنکه دولت انتقالی حامد کرزی توسط امریکا به وجود آمد، خلیل‌زاد که مشاور شرکت نفتی «یونیکال» بود، به حیث نماینده خاص بوش در کابل مقرر گردید).

۵) در جنوری «۱۹۹۸» ترکمنستان، پاکستان و طالبان قرارداد تمدید پایپ لاین را امضاء کردند.

۶) در سال «۱۹۹۸» خلیل‌زاد در "واشنگتن پُست" اتهام تروریست بودن طالبان را رد کرده نوشت که: «طالبان به آن شیوه که ایرانیها با بنیادگرائی اسلامی احساسات ضد امریکایی را تحریک می کنند، مبادرت نمی ورزند». به قول مفسران سیاسی، خلیل‌زاد در رابطه با جنگ افغانستان و منابع مواد خام نقش عمده ایفاء کرده است.

۷) در اگست ۱۹۹۸ امریکا قرارگاه «بن لادن» را در افغانستان بمباردمان نموده، که در نتیجه شرکت «یونیکال» مجبور گردید کارمندان خود را از قندهار و پاکستان فرا خواند.

۸) در «۳۰ می ۲۰۰۲» کرزی فقط ده روز قبل از تشکیل لویه جرگه اضطراری سفری به اسلام آباد داشت که در خلال آن قراردادی را با پاکستان و ترکمنستان در مورد پروژه پایپ لاین امضاء نمود.

لوله گاز مذکور مسیری به طول «۱۷۸۰» کیلومتر را در بر می گیرد که نزدیک به «۷۳۵» کیلومتر آن از خاک افغانستان خواهد گذشت.

گفته می شود که عواید اقتصادی افغانستان از احداث این لوله گاز سالانه در حدود «۴۰۰» میلیون دالر است، برعلاوه، این پروژه برای «۳۰۰۰» نفر زمینه کار را ایجاد خواهد کرد و در کنار آن افغانستان می تواند گاز مورد نیاز خود را نیز از این پروژه تأمین کند.

مهمترین حامیان لوله گاز ترکمنستان- افغانستان- پاکستان، زلمی خلیل‌زاد سفیر کشور جدید در کشور سابق اش، حامد کرزی رئیس جمهور دولت اسلامی افغانستان، جمعه محمد محمدی سابق وزیر معادن و عبدالسلام عظیمی رییس دیوان عالی افغانستان هستند. بنابر همین پلان کمپنی یونیکال امریکایی (کمپنی بوش و دیک چینی) بود که قوت های «ناتو» تحت رهبری امریکا، زیر نام مبارزه با

تروریزم، کشور ما را اشغال و روزانه صدها انسان بیگناه هموطن ما را در اثر عملیات های کور، به خاطر ایجاد شرایط انتقال گاز از طریق افغانستان، به قتل میرسانند.

خرابتر شدن امنیت در امتداد مسیر لوله گاز مذکور (در صورتیکه ایران با کشورهای هندوستان و پاکستان به توافق نرسند!)، (بادغیس، هرات، قندهار و منطقه صوبه بلوچستان در پاکستان) در تعویق این طرح نقش موثری داشته و دارد.

اما ایران بزرگترین صادر کنندگان نفت و گاز در «اوپک» با داشتن ذخایر گاز طبیعی «۸۱۲» تریلیون متر مکعب که بعد از روسیه مقام دوم را در جهان دارد، از سال «۱۹۹۳» میلادی بدینطرف مورد توجه دقیق مقامات امریکایی بوده و با گذشت «۱۴» سال گرچه تقریباً به مراحل نهایی رسیده است، که بنابر همین پلان دولت ایران سرسختانه درتلاش است که با ادامه تشنج در افغانستان و عراق، امریکا را در این پلانش (انتقال گاز ترکمنستان از طریق افغانستان به پاکستان و کشور هندوستان) ناکام سازد، و کشورهای هندوستان و پاکستان قرار داد انتقال گاز را با ایران به توافق برسند. اما فشار های امریکا بالای ایران، هندوستان و پاکستان تا بحال نسبتاً مانع اجرای این عمل ایران گردیده است.

«پرویز مشرف» رییس جمهور پاکستان و «پراتاب موکرجی» وزیر خارجه کشور هندوستان، چندی قبل به ایران سفر کردند و در کنار مسایل حاد سیاسی، در مورد لوله گاز ایران به پاکستان و کشور هندوستان به ارزش تقریبی هفت و نیم میلیارد دالر، با مقامات ایرانی به گفتگو پرداختند.

از طرف دیگر، «امان الله جدون» وزیر نفت و منابع طبیعی پاکستان دو هفته قبل گفته بود که: کار عملی احداث لوله گاز ایران- پاکستان امسال «۲۰۰۷» شروع می شود و مسایل قیمت، خرید و فروش بین ایران و پاکستان حل و فصل شده است. هر چند هنوز کشور هندوستان برای امضای توافقنامه سه جانبه - که شامل حق العبور سالانه پاکستان به ارزش نیم میلیارد دالر می شود- یک ماه دیگر مهلت خواسته است.

لوله گاز ایران به طول «۲۷۰۰» کیلومتر است که احداث آن تا پاکستان توسط چند شرکت غیر امریکایی مانند «شل»، «بریتیش گاز»، «پتروناس» مالیزیا، یک شرکت خصوصی ایرانی در همکاری با مقامات نفت و گاز ایران و پاکستان انجام خواهد شد.

چهار شرکت دیگر - (BHP) استرالیا، شرکت ملی گاز ایران، پتروناس «مالیزیا» و «توتال» فرانسه - نیز برای توسعه این لوله گاز با کشور هندوستان مشغول مذاکره هستند.

نگرانی امنیتی کشور هندوستان بنابر روابط غیر دوستانه کشور هندوستان و پاکستان، از سوء استفاده دولت پاکستان از گاز انتقالی ایران به کشور هندوستان از خاک خودش بسیار عمده است. شرکت های بیمه هم قیمت های گزافی را بخاطر روابط متشنج بین کشور هندوستان و پاکستان و مناقشه اتمی امریکا و ایران در نظر گرفته اند.

شرکت های بیمه هاودن و ری، بودجه بیمه این لوله گاز را حدود سه و نیم میلیارد دالر برآورد کرده اند. رینو آگال، خبرنگار «BBC» در دهلی نو می گوید: "در حال حاضر ایران از نظر جغرافیایی به کشور هندوستان نسبت به منابع انرژی آسیای میانه نزدیکتر است. بنابر آن ایران برای کشور هندوستان اهمیت

دارد. شاید کشور هندوستان بتواند از سایر کشورها گاز وارد کند ولی درعین حال ترجیح می دهد مناسبات حسنه خود را با ایران حفظ کند."

وی افزود: "در حال حاضر، این خط لوله دو بخش دارد: ایران تا پاکستان و پاکستان تا کشور هندوستان. این پروژه انتقال گاز، همیشه مملو از مشکلات بوده و فشار امریکا بر ایران نیز یکی از دلایل این تشنج شده است. وزیر خارجه امریکا (کاندولیزا رایس)، گفته است که اگر کشور هندوستان از ایران گاز بخرد، کشورش تعزیرات اقتصادی را بالای کشور هندوستان تأمین خواهد نمود!"

کشور هندوستان سالانه به «۴۰» میلیون تن نفت و گاز نیاز دارد ولی از نظر تأمین نفت چندان مشکل ندارد. این کشور یک چهارم نفت مورد ضرورت خود را که معادل «۱۷۵» میلیون بیرل در سال میشود از عربستان سعودی تأمین می کند. ملک عبدالله چندی قبل به سفر چهار روزه اش به دهلی نو پایان داد، وی قراردادی را امضاء کرد و وعده کرد که: "حجمی قابل ملاحظه" را در اختیار کشور هندوستان بگذارد.

کشور هندوستان در حال بررسی سایر مناطق گازخیز است، مناطقی که امریکا با آنها مشکلی ندارد. کشور هندوستان به خاطر آزمایشهای اتمی سالهای «۱۹۷۴ و ۱۹۹۸» از طرف امریکا از دسترسی به راکتور و سوخت هسته ای محروم شده بود. هفته گذشته جورج بوش، رییس جمهور امریکا بعد از دیدار با نخست وزیر کشور هندوستان (من موهن سینگه)، اعلام کرد که: از کنگره امریکا و سایر کشورهای متحد به امریکا خواهد خواست تا به تحریم اتمی کشور هندوستان پایان دهد و کشور هندوستان بتواند به شکل صلح آمیز به انرژی اتمی دسترسی داشته باشد.

بعد از دیدار آقایان بوش و سینگه، گزارش شده بود که امریکا از کشور هندوستان خواسته است به خاطر دریافت اجازه و استفاده از انرژی اتمی، نباید از ایران گاز بخرد.

روزنامه «نیویارک تایمز»، روز دوشنبه ۱۸ اپریل، در مقاله به مناسبت سفر وزیر خارجه کشور هندوستان به امریکا، به بررسی اهمیت این سفر پرداخته و اضافه نموده که: «حساسیت بیش از حد مقام های کاخ سفید درباره ایران و تمرکز آنها بر طرح انتقال گاز ایران به کشور هندوستان از طریق پاکستان، باعث شد تا موضوعات مهمی مانند تحرکات استراتژیک چین، تشویق توسعه اقتصادی در منطقه و رفع تشنج میان کشور هندوستان و پاکستان تحت الشعاع قرار گیرد. کشور هندوستان و پاکستان تلاش دارند با همکاری در اعمار لوله گاز که قرار است گاز طبیعی ایران را با عبور از پاکستان به کشور هندوستان برساند، بر چندین دهه بی اعتمادی بین دو کشور غلبه کنند، اما با وجود تمام مزایای این مسیر، دولت و کنگره ایالات متحده، هر کمپنی خارجی که قصد شرکت در این پروژه را داشته باشد، تهدید و تحریم می کنند.» «نیویارک تایمز» در شماره های بعدی خویش یاد آور میشود که: «رشد اقتصادی کشور هندوستان بدون وجود چنین منابع انرژی، از حرکت باز خواهد ماند»، و در مورد پاکستان اضافه میکند که: «این کشور در صورت اعمار لوله گاز، بر علاوه فراهم ساختن زمینه کار برای اتباع پاکستان، قادر خواهد بود از طریق دریافت حق ترانزیت سالانه بین «۶۰۰ تا ۷۰۰» میلیون دالر نیز عواید داشته باشد.»

به نوشته «نیویارک تایمز»، علاوه بر عواید اقتصادی، احداث این لوله گاز می تواند به حیث یک نقطه آغاز برای ختم منازعات بین کشورهای هندوستان و پاکستان نیز باشد که به دیده مثبت به این امر نگاه می کنند.

چنانچه چندی قبل برخی قانونگذاران امریکایی از دولت جورج بوش خواستند تا از احداث لوله گاز میان ایران، پاکستان و کشور هندوستان پشتیبانی کند و حمایت صادقانه خود را از روند صلح دهلی نو با اسلام آباد نشان دهد. آنها عقیده دارند این لوله می تواند ضرورت های کشور هندوستان و پاکستان را تأمین کند و امنیت متقابل را برای دو کشور به ارمغان بیاورد. اما بوش با این امر شدیداً مخالفت خویش را ابراز نمود. این است پلان بوش و کمپنی «یونیکال» امریکایی که به لشکر کشی به کشور ما آغاز و از نصب حامد کرزی به حیث رییس جمهور و زلمی خلیل زاد سابق سفیر و نماینده دولت امریکا در کشور خودش (افغانستان) که در تطبیق این پلان حد اکثر استفاده خویش را نمودند و همچنان کار ایشان در این راستا جریان دارد.

اما اگر بی اندیشیم که در صورت احداث لوله انتقال گاز از طریق افغانستان، این عواید سالانه که در بالا ذکر گردید، با از دست دادن چه تعداد از هموطنان ما و ریختن خون بیگناهان و اشغال وطن عزیز مان بدست می آید، جای نهایت تأثر است. چون هیچگاهی قادر نخواهیم بود که از دست رفته گان خویش را با پول (اگر ملیارد ها ملیارد دالر هم باشد) خریداری و دوباره به دست آورد! آیا منافع انتقال گاز را با ریختن خون هموطنان خویش (گاز در بدل خون) بدست آوریم؟؟؟

طوریکه مشاهده میگردد دولت امریکا تلاش دارد تا به هر شکلی که باشد، گاز ترکمنستان را از طریق افغانستان به کشورهای پاکستان و کشور هندوستان توسط کمپنی (یونیکال) که بوش، دیک چینی، رامسفلد سابق وزیر دفاع، کرزی، خلیل زاد و... در آن سهیم اند، به کرسی بنشانند. اگرچه این پلان با از بین رفتن تمام باشندگان کشور ما (افغانستان) نیز تمام شود!

افراد مذکور (اعضای کمپنی یونیکال) تا آخرین توان تلاش دارند که مانع انتقال گاز از ایران به کشورهای هند و پاکستان شود، چون شرکت «یونیکال» در آن سهیم نخواهد بود و از پروژه مذکور پول و عایدی نصیب آقای بوش، چینی و کرزی نخواهد گردید! برخلاف اگر همین فردا ایران با شرکت یونیکال به این توافق برسند که با کمیشن کاری آن شرکت احداث لوله گاز از ایران به کشورهای پاکستان و کشور هندوستان آغاز گردد، در آنصورت کشور ایران نه تروریست خواهد بود، نه مسلمانان فوندامینتال، نه دشمن امریکا و اجازه داشتن نیروی اتمی را نیز کمایی خواهد نمود!

منابع استفاده شده:

- ۱- روزنامه نیویارک تایمز،
- ۲- سایت خبری بی بی سی،
- ۳- لوموند دیپلماتیک،
- ۴- سایت خبری VOA
- ۵- سایت Afghanpaper